

konnému zastupitelstvu a k jeho výkonům schvalovati, nemá-li se ocitnouti v rozporu sám se sebou a se svými ustanoveními o závaznosti projevu vůle, pokud se stal způsobilými osobami pravým jejich přivolením a má možný a dovolený obsah (§§ 861—879 obč. zák.). Žalobci ani netvrdí, že jejich projevy vůle při hlasování na valné hromadě byly v tomto smyslu ztíženy vadností, a nemohli by to ani s úspěchem tvrditi, přihlíží-li se ke zjištění nižších soudů o postupu při hlasování na valné hromadě.

### Čís. 11234.

**Nepříčí se předpisu § 226 c. ř. s., opírá-li žalobce žalobu o dva si odporující právní důvody, z nichž k jednomu má býti přihlíženo jen, kdyby druhý podle výsledků sporného řízení nemohl obstát. Není třeba, by soud při řízení sporu zachoval totéž pořadí právních důvodů jako žaloba a přihlížel k druhému právnímu důvodu teprve, když byl zjistil, že první nelze udržeti, a ho byl výslovně vyvrátil. Není závady, by za podmínek § 235 c. ř. s. nebylo se změnou žaloby domáháno zažalovaného nároku z dalších právních důvodů.**

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, Rv I 2048/30.)

Žalovaní uzavřeli trhovou smlouvu s manžely B-ovými, jež zastupoval žalující advokát. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaných úplaty za prozkoumání trhově smlouvy, tvrdě, že se žalovaní zavázali zaplatiti útraty prozkoumání smlouvy přímo jemu, a že si mimo to dal z opatrnosti za sporu postoupiti od manželů B-ových nárok na zaplacení útrat prozkoumání smlouvy. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, v podstatě z důvodu, že si dal žalobce postoupiti od manželů B-ových nárok proti žalovaným na zaplacení útrat prozkoumání trhově smlouvy.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o niž tu jde, v

#### d ů v o d e c h:

Názor, že žaloba měla býti zamítnuta, protože nedovoleně hromadí dva různé, navzájem se vylučující žalobní důvody, mandát a postup, takže prý nevyhovuje předpisu § 226 c. ř. s. o určitosti žalobního návrhu, neobstojí. Právě tak, jako se nepřičí předpisu § 506 c. ř. s. o určitosti dovolacího návrhu — též dovolateli zvolený — postup, že dovolatel navrhuje zrušení nebo změnu odvolacího rozsudku, nepřičí se ani obdobnému předpisu § 226 c. ř. s., opírá-li žalobce žalobu o dva si odporující právní důvody, z nichž k jednomu má býti přihlíženo jen, kdyby druhý podle výsledků řízení — předem vždy neurčitých — nemohl obstát. Není proto ani v souzeném sporu překážky, by žalobce netvrdil jednak, že zažalovaný nárok mu vznikl přímo proti žalovaným tím, že se osobně zavázali zaplatiti mu útraty za prozkoumání smlouvy (mandát),

a pro případ, že by se mu důkaz o tom nepovedl, že nárok vznikl proti žalovaným přímo manželům B-ovým, těmito byl však na něho přenesen postupem. Při tom není ani třeba, by soud při řízení sporu zachoval totéž pořadí právních důvodů jako žaloba a přihlížel ke druhému právnímu důvodu teprve — jak míní dovolání — když byl zjistil, že první nelze udržeti, a jej byl výslovně vyvrátil, nýbrž soud může, postačují-li mu výsledky řízení, by žalobě z kteréhokoliv z obou důvodů vyhověl, druhý žalobní důvod úplně pominouti. Může-li se žaloba opíratí hned původně o několik žalobních důvodů, není ani překážky, by nebyla v témž smyslu pozměněna, pokud to dovoluje ustanovení § 235 c. ř. s. teprve za řízení. Pokud lze v takovém návrhu spatřovati dovolenou změnu žaloby, jest závislé na okolnostech případu, nelze však o tom rozhodovati v dovolacím řízení, ana žalovaná strana proti tomu nic nenamítala, pokud se týče nižší soudy změnu připustily.

### Čís. 11235.

**Při exekučních titulech podle § 1 čís. 8 ex. ř. jest vždy zapotřebí soudního potvrzení, že nález trestního soudu tvořící exekuční titul nepodléhá již opravnému prostředku. Výjimka se nepřipouští ani, jde-li o usnesení trestního soudu odvolacího.**

(Rozh. ze dne 5. prosince 1931, R II 287/31.)

Na základě usnesení trestního soudu povolil soud prvního stupně exekuci. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Jde o titul ve smyslu § 1 čís. 8 ex. ř. Takové exekuční tituly, vydané trestním soudem, jsou vykonatelné jen, jsou-li opatřeny doložkou vykonatelnosti (§ 54 druhý odstavec, ex. ř.). V souzeném případě však vymáhající věřitel neopatřil připojený exekuční titul doložkou vykonatelnosti, ač povinnost zákonem vymáhajícímu věřiteli uložena. Exekuce byla neprávem povolena.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Pokud jde o výklad § 54 ex. ř., ustálila se judikatura Nejvyššího soudu, když byl upustil od názoru vysloveného v rozhodnutí čís. 1060 sb. n. s., jehož se stěžovatel dovolává, na tom, že při exekučních titulech podle § 1 čís. 8 ex. ř., jest vždy zapotřebí soudního potvrzení, že nálezy trestních soudů, tvořící exekuční titul, nepodléhají již opravným prostředkům a jsou vykonatelné, ježto ustanovení § 54 ex. ř. jest jasné a výjimky nepřipouští, a to ani pro případ, že jde o usnesení odvolacího soudu trestního (rozh. nejv. s. R II 110/31, R I 615/30, R II 114/28 ve sbírce neuveřejněná). Ježto v souzeném případě předložená usnesení trestních soudů nejsou opatřena touto doložkou, neměla podle nich býti povolena prvním soudem navrhovaná exekuce a nepochybil proto rekursní soud, když exekuční návrh zamítl.